

SỞ GD&ĐT QUẢNG BÌNH

KÌ THI TUYỂN SINH VÀO LỚP 10

NĂM HỌC 2013-2014

ĐỀ CHÍNH THỨC

Khóa ngày 26-6-2013

Môn: Ngữ văn (chuyên)

SBD.....

Thời gian: 150 phút (*không kể thời gian giao đề*)

Đề gồm có 01 trang

Câu 1 (4,0 điểm)

Có người cho rằng:

"Cung chiều quá mức sẽ khiến cho con cái bị hủy diệt."

Từ ý kiến trên, em hãy trình bày suy nghĩ của bản thân về việc cung chiều con cái ở một số gia đình hiện nay.

Câu 2 (6,0 điểm)

Qua sự hiểu biết về truyện ngắn *Cố hương* (Lỗ Tấn), em hãy phân tích đoạn văn sau đây:

"Người đi vào là Nhuận Thổ. Tuy tôi nhận ra ngay là Nhuận Thổ, nhưng lại không phải là Nhuận Thổ trong ký ức tôi. Anh cao gấp hai trước, khuôn mặt tròn trĩnh, nước da bánh mật trước kia nay đổi thành vàng sạm, lại có thêm những nếp răn sâu hoắm. Cặp mắt giống hệt cặp mắt bố anh ngày trước, mi mắt viền đỏ húp mọng lên. Tôi không lấy làm lạ, ở miền biển, gió thổi suốt ngày, đại để ai cũng thế cả. Anh đội một cái mũ lông chiên rách tươm, mặc một chiếc áo bông mỏng dính, người co ro cúm rúm, tay cầm một bọc giấy và một túi thuốc lá dài. Bàn tay này cũng không phải là bàn tay tôi còn nhớ, hồng hào, lạnh lẹn, mập mạp, cứng rắn, mà vừa thô kệch vừa nặng nề, nứt nẻ như vỏ cây thông.

Lúc bấy giờ tôi mừng rỡ vô cùng, nhưng chưa biết nói thế nào cho phải, đành chỉ hỏi:

- À anh Nhuận Thổ, anh đã đến đây à!

Tôi còn có rất nhiều chuyện để nói tiếp, tưởng chừng có thể tuôn ra như nước chảy " nào là chim chào mào, nào là cá nháy, vỏ sò, tra..." nhưng không biết hình như có cái gì chẹn lại, chỉ loanh quanh trong đầu óc, không thoát ra thành lời được.

Nhuận Thổ đứng dừng lại, nét mặt vừa hớn hờ vừa thê lương, môi mấp máy, nhưng cũng nói không ra tiếng. Rồi bỗng anh lấy một dáng điệu cung kính, chào rất rành mạch:

- Bẩm ông!

Tôi như điếng người đi. Thôi đúng rồi! Giữa chúng tôi đã có một bức tường khá dày ngăn cách. Thật là bi đát. Tôi cũng nói không nên lời."

(Lỗ Tấn, *Cố hương*, Ngữ văn 9, tập 1)